

Lovforslagets gennemførelse vil ikke medføre administrative konsekvenser eller forøgede udgifter for det offentlige.

I bilag til lovforslaget er den gældende lov og lovforslaget optaget som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Efter § 1, stk. 1, i den gældende lov gælder loven for udpantning for skatter, afgifter, bøder og andre ydelser, der opkræves eller inddrives af amtstuerne (amtsskatteinspektorerne), toldvæsenet eller kommunerne. Justitsministeren kan efter § 1, stk. 2, fastsætte bestemmelser, hvorefter loven også skal gælde for udpantning for andre ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige. Denne fremgangsmåde forekommer unødigt kompliceret, og det foreslås derfor i stedet, at lovens område udvides til at omfatte inddrivelse af alle ydelser, der opkræves eller inddrives af det offentlige, og som i lovgivningen er tillagt udpantningsret. Udvidelsen betyder ikke, at pant- og toldfogedernes kompetenceområde udvides tilsvarende. Disse fogeder skal som hidtil kun kunne foretage udlæg for de ydelser, der omfattes af §§ 2 og 3, medmindre andet bestemmes efter § 4, stk. 1.

Til §§ 2 og 3.

Bestemmelserne svarer i alt væsentligt til §§ 2 og 3 i den gældende lov. I § 2 er det dog præciseret, at pantfogederne også skal foretage udlæg for ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner.

Til § 4.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer til den gældende lovs § 4.

I *stk. 2*, der svarer til § 1, nr. 1, i udlægsudvalgets udkast, er det udtrykkeligt nævnt, at de udlæg, som ikke er henlagt til pant- eller toldfogeder, foretages af fogedretten.

Til §§ 5-8.

Efter den gældende lovs § 5 foretages udpantningen, hvis ikke andet er bestemt i loven, efter reglerne i retsplejelovens kapitel 54, således at bestemmelserne om sognefogedernes udpantningsvirksomhed anvendes på pant- og toldfogeder. Denne bestemmelse har udlægsudvalget i det væsentlige foreslået opretholdt, jfr. udvalgets udkast, § 1, nr. 2. Nedlæggelsen af hovedparten af sognefogeddistrikterne, og den heraf følgende udeladelse af § 503 om sognefogeder i udlægsudvalgets udkast til lov om ændring af retsplejeloven, har

imidlertid gjort det nødvendigt at overføre de regler, som indeholdes i udkastets § 503, stk. 3 og 4, første led, til loven om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til § 5, stk. 1, første led, i udlægsudvalgets udkast, jfr. dettes § 1, nr. 2.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til § 503, stk. 3, i udlægsudvalgets udkast til lov om ændring af retsplejeloven og § 5, stk. 2, i udvalgets udkast til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved udpantning for skatter og afgifter m. v.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til gældende ret. Efter bestemmelsen i § 494, stk. 3, i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. bør der i almindelighed ikke træffes bestemmelse om fremstilling ved politiet, når det må anses for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås hel eller delvis dækning af kravet. I tilfælde, hvor der er hjemmel til at foretage indeholdelse i skyldnerens løn for kravet, vil det dog undertiden kunne være nødvendigt at lade skyldneren fremstille for at fremskaffe oplysning om skyldnerens arbejdsgiver, og det foreslås derfor, at bestemmelsen i retsplejelovens § 494, stk. 3, ikke skal være til hinder for, at fremstilling sker i sådanne tilfælde.

Til § 8.

Til stk. 1. Efter § 490, stk. 1, i forslaget til lov om ændring af retsplejeloven m. v. kan en fordringshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt udlæg til at dække sin fordring, først, når der er forløbet 6 måneder siden sidste forretning, påny begære afholdt forretning til foretagelse af udlæg. Fogedretten kan også i øvrigt afvise at foretage fogedforretning hos en skyldner, hos hvem det under en tidligere forretning inden for de sidste 6 måneder ikke har været muligt at opnå dækning. Det anførte gælder dog iflg. bestemmelsens stk. 2 ikke, hvis der er rimelig grund til at antage, at skyldneren ejer aktiver, hvor udlæg kan foretages, eller der i øvrigt foreligger særlige omstændigheder, som gør det rimeligt at afholde udlægsforretning.

Formålet med bestemmelsen i § 490 er i første række at undgå, at parterne og det offentlige påføres udgifter ved afholdelse af udlægsforretninger, som på forhånd må forventes at ville blive resultatløse på grund af skyldnerens insolvens. Reglen virker ikke hensigtsmæssig ved inddrivelse af skatter og